

कञ्जराः । नारदः पारदः कुन्दखटिकास्फटिकादयः ।
शुक्लकण्ठ पुंस्त्री० शुक्लः कण्ठो यस्य । दात्युहखगे शब्द-
 माना । स्त्रियां ङीष् ।
शुक्लकन्द पुं० शुक्लः कन्दो यस्य । शमहिषकन्दे रश्मिनि-
 घायां स्त्री राजनि० । कर्म० । श्वेते कन्दे ।
शुक्लजीरा स्त्री शुक्लं जीरं निर्यासो यस्याः । काकोल्यां
 राजनि० । [जटा० ।
शुक्लकर्मन् त्रि० शुक्लं शुद्धं कर्म यस्य । पवित्रे शुभचरित्रे
शुक्लकुष्ठ न० कर्म० श्वेतकुष्ठे (धवल) । [निर्यासयुते त्रि० ।
शुक्लदुग्ध पुं० शुक्लं दुग्धमस्य । शृङ्गाटके शब्दच० श्वेत-
शुक्लधातु पुं० कर्म० कठिन्यां (खड्ग) हेमच० श्वेतधातौ च
शुक्लपत्र पुं० कर्म० । शृङ्गातुगुणचन्द्रकलाक्रियापञ्चदशकालके
 चान्द्रवासाङ्गे श्वेतच्छदे श्वके पुंस्त्री० । स्त्रियां ङीष् ।
शुक्लपुष्प पुं० शुक्लं पुष्पमस्य । शुक्लाकटके रज्जुवृक्षे श्वेत-
 वके च रत्नमा० । श्वेतपुष्पयुते त्रि० । ५नागटन्यां श्वी-
 तज्जन्म्यां स्त्री रत्नमा० ङीष् । कर्म० । ७शुभ्रे पुष्पे न० ।
शुक्लपृष्ठक पुं० शुक्लं पृष्ठमस्य कप् । सिन्धुकटके शब्दच० ।
शुक्लयजुस् न० कर्म० । इषेत्वेत्यादि चत्वारिंशदध्यायात्मके
 यजुर्वेदभेदे । [रतद्वति त्रि० । श्वेत्याभूतवृक्षे पुंराजनि० ।
शुक्लरोहित पुं० वर्णोन्वयेनेति कर्म० । श्वेतरत्ने वर्णे
शुक्लला स्त्री शुक्लं लाति ला-क । उच्चटायां रत्नमा० ।
शुक्लवायस पुंस्त्री० कर्म० । श्वके त्रिका० श्वेतकाके च ।
 स्त्रियां ङीष् ।
शुक्लशाल पुं० कर्म० । श्वेतरत्नवर्णवृक्षे च
शुक्ला स्त्री शुक्ल+अर्थ आद्यच् टाप् । श्वरस्त्रयां त्रिका० ।
 शर्करायां शब्दच० । श्काकोल्यां श्विदाख्यां ५क्षुद्धां
 राजनि० । श्वेतवर्णवर्ण्यं स्त्रियाच्च ।
शुक्लाङ्गी स्त्री शुक्लमङ्गलस्याः ङीष् । श्वेताङ्गुलिकायां रा-
 जनि० । श्वेताङ्गुल्युक्ते त्रि० । [स्त्रियां ङीष् ।
शुक्लापाङ्ग पुंस्त्री० शुक्लः अपाङ्गो यस्य । मयूरे हेमच० ।
शुक्लान्त न० कर्म० । अस्तश्वके राजनि० ।
शुक्लार्धन् न० नेत्ररोगभेदे भावपुं० ४४२८५० इयत्रम् ।
शुक्लिमन् पुं० शुक्लस्य भावः इमनिच् । श्वेतवर्णं ।
शुक्लोपला स्त्री कर्म० च अख्यस्याः अच् । शर्करायां रत्नमा० ।
शुद्ध पुं० श्वेत-ग तस्य नेत्त्वं नि० अत उच्यते । श्वेतवृक्षे
 रश्मिघातके श्वके च मेदि० । ४पर्यटीवृक्षे प्रधान्या-
 टिशुके च स्त्री राजनि० ।
शुद्धाकर्मन् न० शुद्धैः षट्पल्लवैः आ सत्यक् कर्म० यत् ।

गर्भसात्वसंस्कारभेदे "पुंसवने चन्द्रवासा शुद्धाकर्मणि
 शोभनः" ति०त० । [शुद्धवति त्रि० ।
शुद्धिन् पुं० शुद्धोऽन्तरा इति । श्वेतवृक्षे रज्जुवृक्षे जटा०
शुच शोके क्लेदे च दिवा० उभ० अक० सेट् । शुच्यति ते
 इति अशुचत् अशोचीत् अशोचिष्ट ईदित् शुक्तः ।
 अशुचिश्चिदुद्देशेन पश्चात्तापे सक० । अशुशोचति ।
शुच शोके भ्वा० पर० सक० सेट् । शोचति अशोचीत् ।
शुच् स्त्री शुच-क्लिप् । शोके अमरः । वा टाप् । तत्रैव ।
शुचि पुं० शुच-कि । श्वेती श्चित्तकटके श्वेताङ्गुलिका
 श्वेत्काररसे अमरः । ५ज्यैष्ठ्यासि मेदि० । ६शुद्धाचरणे
 ७श्रीश्वे दक्षतौ ८शुद्धमन्त्रिणि मेदि० । १०अग्निभेदे
 "पावकः पवमानश्च शुचिरग्निश्च ते त्वयः । निमंथ्यः
 पवमानः स्यात् वैद्युतः पावकः स्रुतः । यथाग्नी तपते
 सूर्यः शुचिरग्निस्त्वसौ स्रुतः" कूर्मपुं० १२अ० । ११श्वेत-
 वर्णं श्वेतवृत्ति त्रि० अमरः । शुचित्वश्च शौचं शुद्धता
 वैदिककर्मोत्तमप्रयोजकः संस्कारविशेषः । "शुचित्तत्-
 काशजीवी कर्म कुर्वीत्" श्रुतौ शौचस्य कर्माङ्गत्वं, स च
 ज्ञानादिजन्यः पुण्यभेदो वा । १२मूर्धे च "तपनस्तापन-
 श्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः" सूर्यस्तवः । १४अकटके
 १५काशप्रपत्यास्तामायाः कन्याभेदे स्त्री "षट्सुताश्च सहा-
 सत्पाप्तामायाः परिकीर्त्तिताः । शुकी श्वेती च भासी
 च सुप्रीवी शुचिष्टभिर्क्ते" गरुडपुं० ६अ० । १६शुद्धे
 १७अलपहते त्रि० मेदि० ।
शुचिद्रुम पुं० कर्म० । अश्वत्थवृक्षे राजनि० ।
शुचिमल्लिका स्त्री कर्म० नवमल्लिकायां राजनि० ।
शुच्य ज्ञाने अक०अभिषये मन्यने पीडने सत्याने च सक०स्वा०
 पर० सेट् ईदित् निष्ठा अतिट् । शुच्यति अशुच्यीत् ।
शुटीर पुं० शौटीर+पृषो० । वीरे त्रिका० ।
शुठ गतिविघाते भ्वा०पर०सक० सेट् । शोठति अशोठीत् ।
शुठ आलस्ये चु०उभ०सक०सेट् । शोठयति ते अशुठत् त ।
शुठ शोधने वा चु० उभ० पक्षे भ्वा०पर० सक० सेट् ईदित् ।
 शुठयति ते शुठति अशुशुठत् त अशुशुठीत् ।
शुष्टि(शुठी) स्त्री शुठि-इन् वा ङीष् । (शुट) शुष्काङ्गे
 "शुष्टी रुच्यामवातज्ञी पाचनी कटुका लघुः । क्षि-
 ग्धोष्णा मधुरा पाके कफघातविघ्नहृत् । दृष्ट्या स्त्रियां
 च निश्चासम्बलकासहृदाभयान् । हलि स्त्रीपदशोधार्थ-
 स्त्रोयांश्च परिशोधयेत्" भावप्र० ।
शुष्टय न० शठि-यत् । शुष्टयाम् शब्दच० ।